

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 392. Tenorsaxofonist Stan Getz, 1948-1953. Om te beginnen het vierde en laatste stuk uit de Savoy-session van 5 mei 1949 in NYC met als blazers vier ex-Woody Herman musici. Earl Swope-trombone, Stan Getz, Al Cohn en Zoot Simstentorsaxofoon, Duke Jordan piano, ~~Gene~~ ^{Jimmy} Ramey ~~bas~~ ^{piano}, Mert Oliver-bas, Charlie Perry-drums. De drie eerste stukken waren van Al Cohn, Getz maakte zelf het laatste: "Fast".

plaat 1

Stan Getz Boppers: Fast (Stan Getz)
2/2 - 3:01 - Byg 529 115

"Fast" van Stan Getz, Savoy, NYC, 5 mei 1949, ^(Stan Getz Boppers.) Na dat Getz rond deze tijd de Woody Herman Four Brothers Band verlaten had, begon hij met een eigen kwartet met Al Haig op piano, Bopper van het eerste uur net als George Wallington die speelde in Dizzy Gillespie's eerste Bop-groep op 52nd Street, 1944, Haig kwam 11 mei '45 op de plaat met Gillespie en Charlie Parker toen Sarah Vaughan "Lover man" zong. Nu ~~was~~ in de ritmesectie: Gene Ramey-bas uit de Jay McShann Kansas City Band, begin jaren '40 waar Parker bij speelde, op drums Stan Levey die net als Haig eind '45 met Gillespie en Parker de Los Angeles-tournee meemaakte. Drie stukken uit de 21 juni 1949-session voor Prestige/New Jazz in NYC, eerst Victor Young's "Indian summer".

plaat 2

Stan Getz Quartet: Indian Summer (Victor Young)
1/5 - 2:40 - Prestige PRST-24019

"Indian summer". Nu twee stukken van Getz, dit is "Long Island Sound".

zelfde

Stan Getz Quartet: Long Island sound (Stan Getz)
1/6 - 2:55 - idem

"Long Island Sound". Tenslotte dit stuk waarvan twee takes bekend zijn onder verschillende titels, de tweede heette "Crazy chords". Het is een soort technisch grapje met de blues, men begint in Es en dan gaat het per chorus een kwart hoger. Haig mag bij zijn solo in E beginnen, hij speelt vier chorussen voor Getz terug komt om weer in Es te eindigen. Deze take werd genoemd "Prezervation".

zelfde

Stan Getz Quartet: Prezervation (Stan Getz)
1/3 - 2:40 - idem

"Prezervation", het Stan Getz Quartet voor Prestige/New Jazz in NYC, 21 juni 1949 met Al Haig-piano, Gene Ramey-bas, Stan Levey-drums.

"Prezervation", het Stan Getz Quartet voor Prestige/New Jazz in NYC, 21 juni 1949, met Al Haig-piano, Gene Ramey-bas, Stan Levey-drums. Nu: zelfde platenmerk, zelfde lokatie, 6 januari 1950, ^{maar} Zelfde pianist maar deze bas en drums: Tommy Potter, Roy Haynes. Aan de West Coast en bij andere cool cats was deze song toen nogal in trek: "There's a small hotel".

zelfde Stan Getz Quartet: There's a small hotel (Rodgers, Hart)
2/2 - 3:00 - idem

"There's a small hotel" van Rodgers en Hart. En nog een song, van Richard Whiting "Too marvelous for words".

zelfde Stan Getz Quartet: Too marvelous for words (Richard A. Whiting)
2/3 - 2:45 - idem

"Too marvelous for words". Als derde en laatste selectie een stuk dat Getz maakte op een bestaand accoordschema, zoiets als "Love was just an interlude" van Dizzy Gillespie dat later "A night in Tunisia" werd. "Intoit".

zelfde Stan Getz Quartet: Intoit (Stan Getz)
2/1 - 3:15 - idem

"Intoit". Het kwartet van tenorsaxofonist Stan Getz op 6 januari 1950 voor Prestige/New Jazz in NYC, met Al Haig-piano, Tommy Potter-bas, Roy Haynes-drums. Als afsluiting nu twee stukken uit de session van 14 april, ~~2/2~~ weer voor hetzelfde label, ^{maar} met een compleet andere ritmesectie. Naast bassist Percy Heath twee Woody Herman-musici: Tony Aless-piano, Don Lamond-drums. Charlie Parker's geliefde ballad "My old flame".

zelfde Stan Getz Quartet: My old flame (Johnston, Coslow)
2/voorlaatste - 2:40 - idem

"My old flame" van Johnston en Coslow. Tenslotte van Allie Wrubel "The lady in red".

zelfde Stan Getz Quartet: The lady in red (Allie Wrubel)
2/6 - 3:10 - idem

"The lady in red", het Stan Getz Quartet voor Prestige/New Jazz op 14 april 1950 in NYC: Stan Getz-tenorsaxofoon, Tony Aless-piano, Percy Heath-bas, Don Lamond-drums. Volgende keer aan het begin nog een stuk uit deze session, daarna een tweede kwartet-session, en het eerste blok met live-opnamen uit de Storyville Club in Boston. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 392, Mdr.

0 0 0 0 0

NA 168341

30:46

opn. 21.04.88